

ת"פ (קריות) 65011-08-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 65011-08-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 65011-08-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[15.12.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.5.22 התפתח ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת, רעייתו, על רקע רצונה להיפרד ממנו בשל התנהגותו האלימה כלפיה לאורך מערכת היחסים. במהלך הוויכוח, שכלל קללות הדדיות, משך הנאשם את המתלוננת משערות ראשה כשהיא שוכבת על הרצפה, הכה בראשה באגרופים והטיחו ברצפה ובקירות הבית. בעקבות כך, ניגר דם מפיה של המתלוננת אך הנאשם המשיך וחנק אותה באמצעות הנחת כרית על פניה תוך שהיא מתחננת שיחדל ממעשיו. בנוסף הכה אותה במכת אגרוף לפניה, בעט בגופה בעודה שוכבת על הרצפה, אחז בחוזקה בידיה וחנק אותה בעוד היא מנסה להשתחרר מאחיזתו. לאחר מכן שחרר את אחיזתו והמתלוננת זחלה על הרצפה בניסיון לברוח אך הנאשם תפס בזרועותיה ואמר לה: "בואי בואי אנחנו כבר יודעים איך להתמודד עם זה", נעל את דלת הבית וסרב לאפשר לה לצאת עם בנם התינוק. למתלוננת נגרמו בעקבות האירוע המטומות בזרועותיה ובמפרק ידה.

2. להשלמת התמונה ייאמר כי במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים על הפניית הנאשם לתסקיר ועל כך שהמאשימה תעתור לעונש מאסר למשך 15 חודשים. כן צוין שככל שמסקנות התסקיר תהיינה חיוביות (באופן אותו הגדירו הצדדים) תבחן בשנית העמדה העונשית. אקדים ואומר שבסופו של יום טענה המאשימה בהתאם לאפשרות השנייה.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו חמישה תסקירים שהתפרסו על פני תקופה העולה על שנה. בתסקירים פורטו בהרחבה נסיבות חייו ומטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב בדברים. בתמצית ייאמר כי הנאשם כבן 28, נשוי למתלוננת ולהם פעוט כבן שנתיים וחצי ותאומות בנות כשנה (שנולדו לאחר האירוע). לנאשם ילד כבן חמש ממערכת יחסים קודמת וזמני השהות עמו אינם קבועים. הנאשם שירת בצבא ובשנים האחרונות הוא עובד בנמל. עברו הפלילי אינו נקי והוא אף ריצה מאסר בשנת 2020 בעבירות סמים.

ביחס לביצוע העבירה קיבל הנאשם אחריות למעשיו והמתלוננת מסרה כי מדובר באירוע אלימות ראשון (בניגוד לסיבת הוויכוח כעולה מעובדות כתב האישום). כן ציינה שאינה חוששת מהנאשם והיא מבקשת לשמור על התא המשפחתי ואף להשתלב בטיפול זוגי. רמת הסיכון לחזרתיות הוערכה כבינונית וצוין כי טיפול ייעודי בתחום האלימות עשוי להפחיתה. הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול התואם את צרכיו ומשכך הדיונים נדחו מעת לעת אך מסיבות שאינן קשורות בו, הליך האבחון החל באיחור. משהחל, גורמי הטיפול הצביעו על פרוגנוזה חיובית, צוין כי הנאשם רוכש כלים להתנהלות סובלנית, נעזר במרחב הטיפולי ונתרם ממנו. המתלוננת תיארה שינוי חיובי בהתנהגותו מאז ששולב בטיפול והביעה רצון לשקם את מערכת היחסים כמו גם להשתלב בעצמה בטיפול. לאור כל זאת ציינה קצינת המבחן כי חלה הפחתה ברמת הסיכון להישנות עבירות והומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים לצד מאסר מותנה מרתיע. כן צוין שענישה מוחשית, לרבות מאסר לריצוי בעבודות שירות, עשויה להעמיק את הקרע בין בני הזוג ולהביא לנסיגה משמעותית במצבה הכלכלי של המשפחה ובמאמצי השיקום של התא המשפחתי והזוגי והומלץ אפוא להימנע מכך ולהסתפק בצו של"צ.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. המתלוננת העידה לעונש מטעם ההגנה ותיארה בהרחבה את השינוי החיובי שחל בנאשם בשל הליך הטיפול. כן תיארה את תפקודו בבית והתמדתו במקום העבודה וביקשה לאפשר לו להמשיך בהליך הטיפולי.
5. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. הודגשו חומרת המעשים, הערכים המוגנים שנפגעו והנזק שנגרם למתלוננת. כן הוצגו תמונות החבלות. המאשימה לא הציעה מתחם ענישה אלא הפנתה להסדר הטיעון בו הוצגה עמדתה העונשית. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנתה המאשימה לעבר הפלילי ולתסקיר וטענה כי הגם שקיימת הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה אין לעשות כן עד כדי הימנעות מענישה מוחשית. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות ולענישה נלווית.
6. ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הודגשה הודאת הנאשם שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי וכן עמדתה הסלחנית של המתלוננת המבקשת לשקם את היחסים. הסנגור הפנה לתסקירים, ציין כי הנאשם משולב בהליך טיפול ממושך וטען שקיימת במקרה זה הצדקה לסטות לקולה ממתחם הענישה ולאמץ את המלצות התסקיר.
7. הנאשם בדברו האחרון התנצל על המעשה וביקש לשקם את חייו. כן סיפר על הקשיים עמם התמודד ותיאר את תפקודו החיובי במקום עבודתו ותרומתו של ההליך הטיפולי.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים ומדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת כמו גם בתא המשפחתי (רע"פ 3719/21 פלוגי נ' מדינת ישראל (07.06.2021)). אציין כי מידת הפגיעה במקרה זה משמעותית לאור עצמת האלימות שהופעלה.
9. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה אציין כי הרקע לאירוע הוא רצונה של המתלוננת להיפרד מהנאשם, בשל מעשיו האלימים, ובין השניים נוצר ויכוח במהלכו הטיחו השניים קללות זה בזה. בתגובה תקף הנאשם את המתלוננת באלימות קשה וברוטלית. משך אותה משערות ראשה בעודה שוכבת על הרצפה, היכה בראשה באגרופים והטיח אותו ברצפה ובקיר. ואם לא די בכך, וכשדם ניגר מפיה, חנק אותה באמצעות הנחת כרית על פניה והמשיך להכות באגרופים את פניה, בעט בגופה, אחז בחוזקה בידיה וחנק אותה. גם כשהצליחה להשתחרר מאחיזתו וניסתה לברוח מפניו בזחילה על הרצפה, תפס אותה הנאשם פעם נוספת, נעל את דלת הבית וסרב לתת לה לצאת עם בנם התינוק. האירוע הותיר במתלוננת חבלות כנראה בתמונות (אם כי נראות בהן חבלות שלא נזכרו בכתב האישום ולכן אתעלם מהן). מדובר באלימות קשה ובהתנהגות משפילה ובריונית והאירוע יכול היה להסתיים בחבלות גוף קשות עוד יותר.

10. מדיניות הענישה בעבירות כגון אלו מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לא אחת עונשי מאסר המבטאים את חומרת המעשה, המסוכנות והצורך בהגנה על הקורבן (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020); (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)). לצורך הדגמת מדיניות הענישה אפנה למקרים הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 4355/24 אחמד אבו אנטילי נ' מדינת ישראל (23.6.2024), בו הורשע נאשם בעבירות אלימות כלפי זוגתו. באירוע אחד היכה בה באגרופ וחנק אותה. באירוע נוסף הפילה ארצה וחנק אותה עד שהתקשתה לנשום. באירועים נוספים דקר את צמיגי רכבה ואיים עליה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 16-32 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר חרף המלצה חיובית של שירות המבחן; רע"פ 2185-24 א.ט. נ' מדינת ישראל (17.3.2024), בו נידון נאשם לחמישה חודשי מאסר בעבודות שירות חרף הליך שיקומי וזאת בעקבות הרשעה בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש (בת זוג). במקרה זה היכה הנאשם בפניה של אשתו במכות אגרופ וחנק אותה. למתלוננת נגרמו חבלות; רע"פ 5002-24 רחמים דוידוב נ' מדינת ישראל (30.6.2024), בו נידון עניינו של נאשם שבעט בישבנה של אשתו, הכה בכתפה, לקח את ארנקה ודחף אותה. כתוצאה ממעשיו נפלה המתלוננת על הכביש ונגרמו לה חבלות. באירוע אחר איים שיחתוך את ראשה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש (6 חודשי מאסר), קבע מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה; רע"פ 2750/22 אורי אלי ליוולקו נ' מדינת ישראל (9.5.2022), בו הורשע נאשם בעבירות איומים ואלימות כלפי פרודתו. במקרה זה, על רקע ויכוח שנסוב על חשד שהמתלוננת מקליטה אותו, היכה אותה הנאשם באמצעות הטלפון בראשה, בעט בה ובהמשך הפילה ארצה, חנק אותה ואיים עליה כי יהרגה. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר תוך שבית המשפט העליון מצוין כי "העונש שהושת על המבקש אינו מחמיר עמו, וודאי שאין בו משום סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת"; רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ותקיפה סתם ונידון ל-11 חודשי מאסר בפועל חרף המלצה טיפולית של שירות המבחן. במקרה זה הכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרופ בפניה ובמועד נוסף משך אותה משערות ראשה והכה אותה באגרופים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית; רע"פ 5122-23 עטואה אבו ג'אנם נ' מדינת ישראל (6.7.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות תקיפת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה ממש ואיומים ונידון ל-14 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה נגח הנאשם בראשה של זוגתו, משך בשערות ראשה וגרר אותה לחדר ובאירועים נוספים דקר אותה בגב ובכף הרגל עם מזלג, עיקם את ידה, דחף אותה ובעט בגופה, איים שישחט אותה וסטר לפניה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו ובית המשפט העליון צוין כי "לא מצאתי כל סטייה מנורמת הענישה המקובלת ביחס לעבירות אותן ביצע המבקש"; ע"פ 14743-08-23 פלוני נ' מדינת ישראל (24.11.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ונידון ל-14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם במקרה זה הכה את המתלוננת במכות ואגרופ ואיים שירצח אותה. למתלוננת נגרמו חבלות.
11. לאור כל זאת, דעתי היא שמתחם הענישה ההולם עבירה זו, בנסיבות ביצועה, נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל.
- קביעת עונשו של הנאשם
12. מלאכת גזירת עונשו של הנאשם אינה קלה והיא מעמדת בין שיקולי ההלימה וההרתעה לבין שיקול השיקום. העבירה שעבר הנאשם חמורה והיא ראויה ככלל לתגובה עונשית הולמת ולא בנקל יועדפו שיקולי השיקום במקרים מסוג זה. כאמור, המאשימה מסכימה שקיימים סיכויי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם הענישה אך סבורה שיש להטיל עונש מאסר בעבודות שירות ברף הגבוה. ההגנה סבורה שיש לאמץ את המלצות התסקיר ולהסתפק בצו מבחן ושל"צ.
13. אקדים ואומר כי עמדת הצדדים בדבר קיומם של סיכויי שיקום מקובלת עלי. הנאשם הוא צעיר כבן 28. הוא קיבל אחריות מלאה למעשיו והשתלב בהליך טיפולי. גורמי הטיפול התרשמו שתפקודו חיובי וכי הוא מכיר בפסול שבהתנהגותו ורוכש כלים להתמודדות עם מצבים דומים בעתיד. בני הזוג חיים יחד, נולדו להם לאחרונה תאומות ופניהם לשיקום מערכת היחסים. מאז האירוע חלפו כשנתיים בהן לא הוגשו תלונות נוספות, המתלוננת ציינה שאינה חוששת מהנאשם ותיארה שינוי חיובי בהתנהגותו. אף הערכת הסיכון להישנות עבירות בעתיד פחתה. כל אלו מלמדים על סיכויי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם הענישה (ע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018), פסקאות 23-25 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז) כן ראו רע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014).

14. השאלה היא אפוא מהי מידת החריגה הראויה במקרה זה ובמילים אחרות האם מתחייב עונש מאסר בעבודות שירות כעתירת המאשימה או שמא ניתן להסתפק בצו של"צ כהמלצת שירות המבחן ועתירת ההגנה. ככלל, מידת החריגה ממתחם הענישה תלויה בכברת הדרך שהלך הנאשם בהליך השיקום. לו היה זה המבחן היחיד בענייננו אפשר שהיה מקום לקבל את עמדת המאשימה, שכן הנאשם מצוי בתחילת הדרך, ואולם, דעתי היא שיש להביא בחשבון נתון נוסף והוא השפעת העונש על סיכויי השיקום במובנם הרחב. במקרה זה יש להביא בחשבון כי לבני הזוג שלושה ילדים קטנים (ולנאשם ילד נוסף מזוגיות קודמת), הנאשם עובד בעבודה מסודרת וקבועה והנטל הכלכלי כולו מוטל על כתפיו. בזמן הנותר הוא מסייע בבית המשפחה, מטפל בילדיו והמתלוננת הדגישה את תפקודו החיוני בבית. בנתונים אלו קיים חשש לא מבוטל שעונש בעבודות שירות (ולו קצר) עלול להביא לפיטוריו ובכל מקרה לפגיעה כלכלית משמעותית במשפחה אשר עלולה לגרום בתורה גם לפגיעה בשיקום הנאשם ובתא המשפחתי כולו. שירות המבחן ציין כי "הטלת ענישה בדמות מאסר בפועל ולו בעבודות שירות, עלולה להעמיק את הקרע בין בני הזוג ואף להביא לנסיגה משמעותית במצבה הכלכלי של המשפחה ולחבל במאמצי השיקום של התא בזוגי והמשפחתי" ודומה שיש ליתן להתרשמות זו משקל ממשי ולהימנע מהטלת עונש בעבודות שירות. ודוק: הנאשם אינו יוצא פטור בלא כלום שכן היקף צו השל"צ המומלץ על ידי שירות המבחן ניכר, כמו גם שיהיה עליו להתייבץ להליך הטיפול, אך עונש זה יאפשר לו להמשיך בעבודתו בצד הליך השיקום. כן תוטל ענישה צופה פני עתיד מרתיעה ומובהר לנאשם כי ניתנה לו הזדמנות חריגה ועליו לנצל לטובתו ולטובת בני משפחתו.

15. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מחייב את הנאשם לבצע 180 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שיגבש שירות המבחן ויגישה לאישור בתוך 45 ימים.

ב. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים. הוסבר לנאשם בלשון פשוטה שעליו לקיים את הצווים בהתאם להנחיות שירות המבחן וכי הפרתם עלולה להוביל להפקעתם ולהטלת עונשים נוספים.

ג. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי בן זוג. הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ד כסלו תשפ"ה, 15 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.